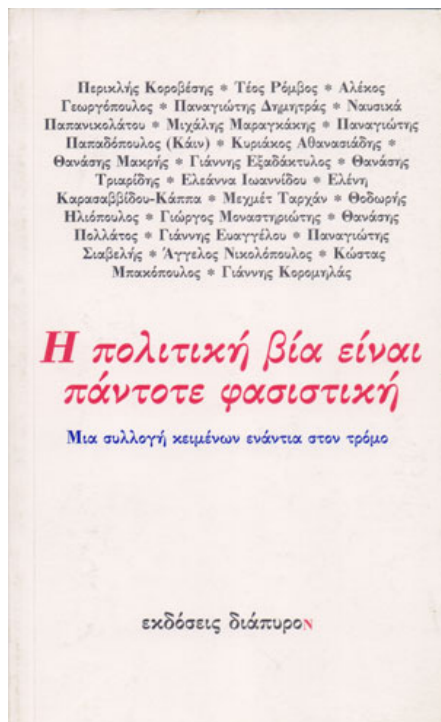

Αλφειός

ένα ποτάμι στο
κέντρο της πόλης

Η πολιτική βία είναι πάντοτε φασιστική. Μια συλλογή κειμένων ενάντια στον τρόπο

Τιμή: 12,00 €

SKU: AB-0021123212

Σε απόθεμα: 1

Κατηγορίες Βιβλίου: [Κοινωνικά Κινήματα](#), [Πολιτική- Κινήματα](#)

Περιγραφή Βιβλίου

Η πολιτική βία είναι πάντοτε φασιστική, όποια φενακισμένη ηθική τάξη (εθνική, θρησκευτική, φυλετική, πολιτική, κρατική, επαναστατική) και αν υπηρετεί, όποιον απάνθρωπο ύμνο κι αν τραγουδά, όποια απάνθρωπη σημαία κι αν ανεμίζει στο φλάμπουρό της (γιατί κάθε σημαία και κάθε ύμνος είναι ομολογίες απανθρωπιάς).

Κάθε πολιτική πρόταση που θεωρεί τη βία αναγκαίο κακό προβλέπει για τους υποστηρικτές της την πειθαναγκαστική υποταγή στην κτηνωδία - και η λεγόμενη "αντιβία" πάντοτε υπηρέτησε και ενίσχυσε την πρωτεύουσα βία την οποία υποτίθεται πως αντιμαχόταν. Καμιά αληθινά αντισυστημική αντιπρόταση δεν μπορεί να στηρίζεται στη βία, διότι κάθε πολιτική βία είναι μια βαθύτατη συστημική επιβεβαίωση. Ελευθερία εν τρώμω και εν φόνω δεν υφίσταται... Ούτε υπάρχουν "καλοί" και "κακοί" νεκροί: το αίμα είναι πάντοτε κηλίδα και ποτέ λεκές. Διάφοροι, συνήθως προγραμματικά αγράμματοι, θεωρούν τη μη βία "ανιστορικό" πρόταγμα... Σύμφωνα με τη συλλογιστική τους, εξίσου "ανιστορικό" είναι και το πρόταγμα της μη εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ο Χένρι Ντέιβιντ Θορό, ο Ερρίκος Ντινάν, ο Λέων Τολστόι, ο Μαχάτμα Γκάντι, ο Αλβέρτος Σβάιτσερ, η Σόφι Σολ, ο Πρίμο Λέβι, η Ζερμέν Τιγιόν, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο Γρηγόρης Λαμπράκης, ο Νέλσον Μαντέλα, ο Τζον Λένον, η Ρέιτσελ Κόρι, ο Χραντ Ντικ, οι αντιρρησίες συνείδησης, οι εθελοντές των ανθρωπιστικών οργανώσεων και χιλιάδες άλλοι μάς δίνουν με τη σκέψη τους και με τη ζωή τους μια σαφή αντιπρόταση στην αλληλοτροφοδοτούμενη κτηνωδία της βίας. Ο κόσμος, σε πείσμα των ομοιοκατάληκτων στίχων που μάθαμε να παπαγαλίζουμε, δεν προχωρεί πάντα με φωτιά και με μαχαίρι - προχωράει με την παιδεία, την επιστήμη, τη δημιουργία, την τέχνη, την κοινωνική συμμετοχή και αλληλεγγύη, τον έρωτα... Ο Ρουσό, ο Μότσαρτ, ο Βαν Γκογκ, ο Αλέξανδρος Φλέμινγκ ή ο Γεώργιος Παπανικολάου πάλεψαν για την ανθρωπότητα πολύ περισσότερο από τους λογής μεγαλοφονιάδες που θεώρησαν πως έχουν το δικαίωμα να "ελευθερώσουν" σκοτώνοντας και σφάζοντας. Και ο ήλιος για να γυρίσει δεν "θέλει νεκρούς χιλιάδες να είναι στους τροχούς", μήτε "τους ζωντανούς να δίνουν το αίμα τους". Κάποτε έρχεται η ώρα που μπορούμε να πούμε το αυτονόητο: πως ο ήλιος γυρίζει από μόνος του - και πως όλα τα υπόλοιπα είναι άλλοτε κούφια ταρατατζούμ εθνικών ποιητών κι άλλοτε λάβαρα εν δυνάμει φονιάδων.

Μια συλλογή κειμένων ενάντια στον τρόπο, με κοινό τόπο την πεποίθηση ότι η πολιτική βία, όποια ηθική τάξη κι αν υπηρετεί, είναι φασιστική. Γιατί θέτει τη ζωή σε δεύτερη μοίρα και προκρίνει τον θάνατο. Γιατί οι Ρουσό, Μότσαρτ, Βαν Γκογκ, Αλέξανδρος Φλέμινγκ έχουν παλέψει για την ανθρωπότητα πολύ περισσότερο από

πολλούς φονιάδες για χάρη των όποιων ιδεών. (Βαγγέλης Μπέκας, Ελευθεροτυπία, 18/12/2010)

Γράφουν οι: Περικλής Κοροβέσης - Τέος Ρόμβος - Αλέκος Γεωργόπουλος - Παναγιώτης Δημητράς - Ναυσικά Παπανικολάτου - Μιχάλης Μαραγκάκης - Παναγιώτης Παπαδόπουλος (Κάιν) - Κυριάκος Αθανασιάδης - Θανάσης Μακρής - Γιάννης Εξαδάκτυλος - Θανάσης Τριαρίδης - Ελεάννα Ιωαννίδου - Ελένη Καρασαββίδου-Κάππα - Μεχμέτ Ταρχάν - Θοδωρής Ηλιόπουλος - Γιώργος Μοναστηριώτης - Θανάσης Πολλάτος - Γιάννης Ευαγγέλου - Παναγιώτης Σιαβελής - Άγγελος Νικολόπουλος - Κώστας Μπακόπουλος - Γιάννης Κορομηλάς

Χαρακτηριστικά Βιβλίου

- Διαστάσεις: 12 x 21 cm
- Βάρος: 0.400 kg